

Lokaltutredningen för gymnasieskolorna har nu presenterats. Förslaget är att lägga ned Linnéskolan till hösten 2009 för att minska med 800 platser. Därefter ska fortsatt utredning ta fram förslag på minskning av ytterligare 2 000 platser under åren 2010-2016. Bakgrunden till detta är dels den kommande minskningen av elever i gymnasieålder, dels den förväntade ökningen av friskolor.

Utredningen har gjort ett grundligt arbete. Men när man gör prognoser för den framtida utvecklingen måste dock vissa antaganden göras. Ett sådant är antagandet att andelen Uppsalaelever som väljer fristående gymnasieskolor ska öka från dagens 20 % till 30 % inom de närmaste åren. Detta innebär att ytterligare 600-700 elever ska välja friskolor i stället för kommunala gymnasieskolorna. Denna utveckling är inte en given nödvändighet. Den beror av vilka åtgärder som vidtas nu och går att påverka. Därför kan ett lika rimligt antagande vara att friskoleandelen endast ökar till 25 %, vilket innebär flera elever som kommer att söka till de kommunala skolorna.

För att arbeta för en sådan utveckling krävs att man gör aktiva insatser för att stärka de kommunala skolornas attraktivitet i konkurrensen med de fristående skolorna.

Den borgerliga alliansen konkreta handlingar talar ett annat språk. Vid samma sammanträde som förslaget att lägga ned kommunala gymnasieskolor presenterades, tillstyrkte den borgerliga majoriteten sju ansökningar om att utöka och nyetablera friskolor. Totalt cirka 1 900 platser. Till detta ska läggas de 400 platser som tillstyrktes i våras. Det vill säga totalt cirka 2 300 platser.

Förslaget om att lägga ned Linnéskolan innebär att de cirka 600 elever som finns där ska placeras på andra skolor: Fyris, Katedral och Lundellska. Därmed kommer dessa skolor att ytterligare förtätas utifrån den situation som råder idag med många elever och stora klasser. Utifrån uppgifter i utredningen gör vi den bedömningen att dessa skolor då kommer att få så många fler elever att de slår i taket för vad den tänkta teoretiska maxkapaciteten är för varje skola. Dessutom saknas det grupprum i Katedralskolan redan med dagens utbildningar och elevtal, vilket framgår av utredningen.

Den borgerliga majoriteten vill få det att framstå som att de tvingas att lägga ned skolor och att de gör det med ädla syften – att istället för lokalhyror ha råd med lärarlöner. De vill få det att framstå som ett nollsummespel: antingen lokaler eller lärare. I det valet väljer de att lägga ner lokaler för att få resurser över till lärare. Detta är ett bedrägligt resonemang, för vad de samtidigt undanhåller att säga är att de minskar den totala budgeten för skolan genom de skattesänkningar som är ett överordnat mål för den borgerliga politiken. Skattesänkningar går före även satsningar på ökad lärartäthet!

Den besparing som en nedläggning av Linnéskolan kan ge uppgår till 8-9 mnkr. Detta motsvarar vad den kommunala gymnasieskolan har gått miste om på grund av två års skattesänkningar.

Flera av de kommunala gymnasieskolorna har de senaste åren fått upprustade och fina lokaler som passar för en modern pedagogik. Detta ger ökade lokalkostnader utifrån den förbättrade kvaliteten. Kommunens budgetmodell har inte på ett tillräckligt sätt fångat in dessa ökade kostnader, vilket vi skrev om i inlägg på denna sida den 15 juli i år. Det går att ha en skola med bra kvalitet – både med lokaler och hög lärartäthet. Men då måste man vara beredd att tillföra resurser – inte att sänka skatten.

Gymnasieskolan befinner sig nu i en extrem situation när de stora elevkullarna från 90-talets babyboom passerar skolorna. Låt oss inte ta denna extrema situation med stora elevkullar och klasser och beläggning på skolorna som norm för den normala situationen i skolan. Vi tror att nu när elevtalen minskar finns det en chans att ytterligare förbättra skolorna genom att ge möjlighet för mindre klasser, fler grupperum och bra lärararbetsplatser. Samtidigt vet vi att det är flera av de kommunala skolorna som står inför upprustningsbehov, vilket är lättare att genomföra om inte skolorna är överfulla.

Vi menar att man måste tänka långsiktigt kring att investera i elevernas utbildning. Den är en av grunderna för deras kommande yrkesliv. De är värda att ha en bra utbildningsmiljö i moderna lokaler i skolor som inte är överfulla, med en bra lärartäthet i lagom stora klasser. Vi vet att elevtalen kommer att vända och börja öka efter åtta år. Det är en kort tidsperiod räknat i en elevs framtida yrkesliv.

Ulrik Wärnsberg, Stavros Giangozoglou, Lena Hartwig (alla s)
 Sonja Sorja Galvaro , Kjell Haglund, Ilona Szatmari Waldau (alla v)

